

no est. Tu pat si ho dumperat qd e hic
itaufa hoc satis clare tibi volo ostendere.
Ego ponamus qd pone habeat ire adlo-
ci sibi incognitus et nesciat via inter
mino si inueniet sperulatorum vissimum
qui dixeret no vias adsumistrata quia
alias impiauit mudiis non mediatis sed
deexter illa e vera via et recta. Sic
in hac vita habemus triplicem viam. Via ista
ad deexteram est pernitentia que ducat ad
celum. Via ad sinistram est pietatem qd ducit
ad infelixnum. Sed via media qd e i pectori
ducat ad pectorium. Deus aut qui est specu-
lator sat qua via quilibet est iturq; et
monet nos occulte inspirando. Ego sto
ad omnes vocato. Si ergo declinans ad pte
sinistra speculator non est malum sed ipse
qui deuiciat. Vnde habebus qd omnia non
euemant ex necessitate que euemunt.

Beatus ip[s]s[us] q[ui] scit iubilator[um]
p[ro]p[ter]a p[ar]t[es] 8. De illa oratione q[ui] iubilis de-
moulgaci se am iubilat[us] et sp[iritu]le
v[er]o deingend[us] invenit. Dicam quoniam
speciebus iubili et quid ad iubilum disponat.
Quatuor enim sunt species iubili. Canticu-
ras spiritus liquefacti et spiritualis iocunditas.
P[ro]mo quid sit iubilus? Iubilus e[st] sp[iritu]le
gaudiu[m] cordis rexente ex aliq[ue] deuota
cogitatione infusione q[uo]d totu[m] cor concutit.
et corp[us] ipsius vehementia quida timore
comovet et delectabilitate ceuiciat quia
moto gaudii consolat et eximperio for-
titudinis corde delectat. ita q[ui] aliqui p[er]
christum vel quos p[ro]p[ter]a amores vel singularius
q[ui] evaporeando excepit nec vallet se int[er]f[er]ire
le timore. In gregorio iubiles dicit q[ui]
mens rea ineffabile gaudiu[m] concipit
qd est ita intensu qd nec abscondi nec ex-
poni p[otest]. Exponit sic iubila est ineffabile
gaudiu[m] q[ui] aia ins[pir]atio sentit deuotio et ita
magnum gaudiu[m] q[ui] aia no p[otest] abscondece
sed p[otest] quib[us] mirabilib[us] motibus appar-
erit ibi in corpore iubilarit. sed nullis
spectabilis excepit. Vnde bene dicit p[re]fato.
Beatus ip[s]s[us] qui scit iubilator[um]. Non dicit q[ui]
dicit uel audit sed qui scit q[ui] illud aliquis
p[otest] scire no t[em]p[or]e p[er] exp[er]iencie sic q[ui] patet
quid sit iubilus. Qualiter autem hat siue
euemat. Dico q[ui] hoc no euemit na cu[m]
aia deuota est indeuotio orans in qua
spiritus suu eleuat in se uido desiderio et te-
mperio q[ui] illa deuoto crescit intantu[m] q[ui]
interdu[m] p[ro]uenit ad spiritualis dulcedine
et delectacionis sic q[ui] nestis ad pleniu[m] verba
et affectus formace et contingit q[ui] mag-
nitudo illius deuotor[um] instigat ipsius ad-

occupendum quedam sonu[m] intellectuale q[ui]
v[er]o iubilis vel song iubili ita q[ui] adueit
admodum tombeu[m] Tombeu[m] enim venit
illo mo ex soli virtute sua eleuat ad me-
diu[m] interstiu[m] duos vapores aeris s[ed] q[ui]
humidu[m] et suau[us] ibi vapor humidi coe-
humiditat dilatatur. Ita vero contingit
et vapor sicut nubiu[m] impulsione agitato
incalescit et iugit nubi humide et impicit
nubem humida stridere et epilla scissi-
me nubiu[m] et ignis extincione fit q[ui] da
song qui dicit tombeu[m]. Adopstiu[m] nubes
sunt hoies p[ro]fecti de quibus dicit ysayas. q[ui]
sunt isti qui volant ut nubes tales ele-
uati atra v[er]itate greci et dilector[um] existet
i ipsius q[ui] h[ab]et de vero sole eleuat magnu[m]
sicut quidamose dilector[um] et humido lacci-
mos q[ui] lacrimari[m] infuso contingit q[ui]
aia in tali deuotio sentit spiritualis con-
solacio et illa spiritualis consolacio sentit
psancia sui sponsi dilecti sicut dei. Cum
aia interdu[m] p[ro]gaudio emitat lacrimas
sic contingit quib[us] hoib[us] qui p[ro]gaudio
impicit flere q[ui] vident suos dilector[um]
quos estimaverunt se perdisse. Desistis
lacrimis dicit brigardus. Quid dulcis lacri-
mis caritatis sicut quippe caritas no ex-
merore q[ui] examore. Tunc ultra illa gra-
diosa dilectione contingit q[ui] p[er] q[ui] magni-
tudine incalescit p[er] dilectione q[ui] talis ho-
se contingere non p[otest]. Si emitit quedam sonu[m]
dulce sine v[er]o intellectuali qui dicit
song iubili. Exortetas sp[iritu]s est magnus
amoris donu[m] et gaudentia ex quo quasi
extransformatio seruor[um] sp[iritu]s egredietur ita
q[ui] se intime[n]t p[er] se. Vnde apostoli
seruor[um] sp[iritu]s sic estuantes multo pleni-
dicebant. Job venter meo q[ui] multu[m] abs-
poraculo q[ui] lagrimalas nouas d[omi]n[u]s
dicit nouas q[ui] talis seruor[um] sp[iritu]s et
no b[ea]n[us] exortatus in mentib[us] infusus min-
rebet se cohibere q[ui] exigit p[er] multas
gestas sic omnia noua ebullit. sed q[ui]do
intueretur est quesit. Nec micu si
ex magna bilaxitate q[ui] sp[iritu]s sic infundet
cordi q[ui] exigit aliqua manifesta signa
gaudentia. Tunc videamus aliquos exstulta-
tetur in solis risib[us] lacrimas no posse
retrahere ubi pudor mang importat
disciplina. Tunc em p[ro]ptu sit deo videt
ignis consumens nec micu si seruor[um]
divina caritatis corde deuoto infusa totu[m]
hoies comovet sic si mortico frangili
bullientem liquore ul ardente ignem
infundens frangore contigit que ad no
possit exudare tunc trucaat mirabilis
in se ipso ita q[ui] corp[us] ex talib[us] motibus